

เหตุใดไม่มีข่าว (ร้าย) จากสตูล ?

เดิมสตูลนับเป็น 4 จังหวัดชายแดนภาคใต้ เพราะมีอาณาเขตใกล้เคียงมาเลเซีย และมีไทยมุสลิมหลายเปอร์เซ็นต์เช่นเดียวกับ ปตานี ยะลา และนราธิวาส แต่ปัจจุบันสตูลก็หายไปจากคำว่า "4 จังหวัดภาคใต้" และนี่ก็ว่า "3 จังหวัดภาคใต้" ขึ้นมาแทน ไม่จึงเป็นเช่นนั้น และเหตุใดสตูลจึงไม่มีข่าวร้ายเกี่ยวกับโจรผู้ร้ายเสมือน 3 จังหวัดดังกล่าว ประเด็นนี้เอง "รัฐมัล" จึงได้ แยกสนธิทบทวนบุคคลที่สตูลหลายฝ่าย คงช่วยให้ผู้อ่านทราบข้อเท็จจริงนอกมกัว ขอขอบคุณผู้ให้อิทธิพลนี้ทุกท่าน

- ทะสัน หมดหมา
- บัญญู ยวนแหล
- ประพนธ์ เรืองณรงค์

นายสุภโยก ทานิชวิทย์ ผู้ว่าราชการจังหวัดสตูล

"เหตุที่สตูลไม่จู่จวนเหมือน 3 จังหวัดภาคใต้ ผมคิดว่าไม่ใช่อยู่ที่ชาวบ้าน ซึ่งเป็นไทยมุสลิมพูดภาษาไทย ก็ ความจริงเกิดจากไม่มีช่องว่างระหว่างข้าราชการกับชาวบ้าน ผมยอมรับว่าพ่อเมืองสตูลสมัยก่อน โดยเฉพาะ รัชยาสมันตรัฐ ท่านวางรูปแบบรอยไว้ดีมาก ที่สำคัญ อ ท่านดูแลชาวบ้านได้ทั่วถึง คือ ทั่วของท่านก็ไปทั่ว ละหูของที่นั้นก็ไปถึง เวลาจะทำหนังสือก็ใช้วิธีแบบยล ันท่านจะเชิญข้าราชการที่ถูกรหาขึ้นหา มารับประ านอาหารที่จวน เป็นคนว่าผู้หมวดนายหนึ่งเพิ่งย้ายมา รรจากรที่อำเภอทุ่งหว้า ชอบกินเล็กกินน้อยเป็นทีกล่าว วิทยุกันพอดี เมื่อรับประทานอาหารเสร็จแล้ว และก่อน หมวดจะลากลับ ท่านก็พูดเป็นที่เล่นที่จริงว่า เออนี่ชาว านพูดกันว่า ผู้หมวดจะเอาเงินห้าพันจากผู้ โคนคคีผู้ลาว ่าจริงผมขอให้เลิกนา ถ้าไม่มีเงินวันหลังก็มาที่บ้านผมนะ ันใหม่ครบแทนที่ท่านจะว่าโดยตรง ท่านพูดหรือเตือน

แบบกันเอง ผู้ที่มีความคิดคงสำนึกได้"

"ผมคิดว่าสำคัญที่สุดคือ ข้าราชการจะต้องสร้าง ความพอใจ อิ่มใจ ชื่นใจ ให้แก่ประชาชน เวลาเคียว กันข้าราชการต้องมีความจริงใจ ไม่ละโมภ และอย่าเล่น ละครคบตาประชาชนเป็นอันขาด อีกประการหนึ่ง ผม คิดว่าเราไม่จำเป็นต้องทำให้ทองเขาหายหิว แต่ทำอะไรเขา ช่วยตัวเองได้ต่างหาก สิ่งสำคัญคือ ให้ความมอบอุ่นใจให้ เขาพอเพียง ผมไม่เห็นด้วยเลยกับผู้หลักผู้ใหญ่ หรือคุณ นายทาปากแคงๆ ไปแจกของชาวบ้าน คงได้ผลระยะแรก แหะละครบ ขึ้นต่อไปก็ล้มเหลว ผมคิดว่าถ้าจะแจกของ ก็ควรแจกกันเรียบ ๆ อย่าให้ผู้รับแจกรู้ตัวหรือมีปมค้อย (เช่นว่าจะช่วยเด็กยากจน ก็อาศัยครูประจำบานเป็นผู้ตรวจ สอบ และให้ครูเขานำไปแจกเอง ทั้งครูบอกเด็กว่าของ นั้นได้มาจากใครตัวย อย่าน้อยที่สุดเด็กและพ่อแม่ของ เขาประทับใจยิ่งกว่าไปยื่นแถวรอรับ"



นายศุภโชค พานิชวิชัย
ผู้ว่าราชการจังหวัดสตูล

“เมื่อผมมาถึงทรงนี้ ผมว่าวิธีแก้นั้นแรกควรให้ชาวบ้านมีสภาพจิตใจมันคงเสียก่อน คือให้เขาได้หาความรู้หรือเข้าใจระบบการดูแลสุขภาพ เช่นที่กินตรงนั้นปลูกต้นไม้ไม่ได้ผล ลองหาพันธุ์อื่นมาลองจนกว่าได้ผลในที่สุด งานที่ผมปฏิบัติอย่างหนึ่ง ก็คือกลางวันผมใช้วิธีนั่งทำงานตามหน้าที่ ซึ่งเรียกว่า Door to Door พอกลางคืนผมใช้วิธี Knee to Knee คือผมมีก็ออกไปนั่งที่มัสยิด โดยเข้าซ้ายของผมชนเข้าขวาของพวกผู้นำมัสลิม เป็นกันนะ กำนัน หรือ โต๊ะอิหม่าม แล้วผมก็ลากเขียนหมาก และแถมท้ายด้วยกาแฟ พุคจาดีพียอกแบบส่งสอนชาวบ้านไปในตัว เช่นถามชาวบ้านคนหนึ่งว่า

“ยายเคอะเว่ย วันนีเองโกนาเสร็จแล้วหรือยังวะ?”

“เสร็จแล้วพัม”

“มิงใส่ปุ๋ยหรือเปล่า?”

“ยังครับพัม”

“มิงซัดค้ำตังอ๊กแล้ว เอ็งต้องใส่ปุ๋ยสิ”

“ครับพัม”

“กำนันพรุ่งนี้ ไปดูที่หน้าอายเคอะค้วยนะ”

“นี่แหละครับที่ผมพูดแบบกันเอง ชาวบ้านเขาก็เชื่อฟัง แทนที่เราจะไปพูดปาวๆ ลูมันั่งคุยถึงที่ 1 ที่ 2 ไม่ดีกว่าหรือ ยังมีเรื่องตังกถ่าวอ๊กครับ เช่นว่าผมจะหาวิธีการอย่างไรให้ชาวบ้านเด็กนึ่งไสร่ง อยากให้เขาห่างไกลไปไหนมาไหนได้สะดวกสบาย ผมก็ใช้วิธีสัฟยอกหยอกเย้าอีกเช่นเคย คือเวลาชวนบ้านคนไหนนึ่งไสร่งมาหาผมที่ศาลากลาง ผมก็แกล้งเข้าไปเบ้เด็กไสร่งเบ้ตักมัน แล้วผมพูดเสียงลั่นว่า “แม่เจ้าไว้ยกันค้ำเซียว” เท่านั้นแหละครับ เจ้าหมอนั้นแว้ดก็เตี๋ยว แดงไปบอกเพื่อนว่าถ้ามาอ้าเกอหรือศาลากลางอย่างนึ่งไสร่งเซียวนา ตกลงเตี๋ยวนี้มีชาวบ้านนึ่งกรงเกกกันเกลื่อน ว่าที่จริงแล้ววิธีตังกถ่าวชาวบ้านเขาไม่ได้โกรธผมเลย”

“ผมเคยเป็นปลัดจังหวัดกันราวราว 2 ปี คือในช่วง 2513-2514 ขณะนั้นเหตุการณ์รุนแรงขึ้นตามลำดับ แต่อาศัยผมพยายามเข้าถึงประชาชน เป็นกันที่ว่าผมกินหมาก ไม่สวมเสื้อจนกระทั่งได้ยินชาวบ้านพูดว่า “เปาะโยกมันตี แผลงแซกกรูฟิง” ชาวบ้านคนใดออกทะเลไม่ได้ หรือมีปัญหาอื่นใดก็มาหาเปาะโยกเสมอ นี่แหละครับทำให้บ้านผมเต็มไปด้วยไทยมุสลิม แดงมีกิชและไตที่เขามอบให้เต็มบ้าน การกระทำเช่นนี้มันก็มีภัยตามมา คือ มีผู้รายงานว่าข้าราชการชั้นผู้นำให้ท้ายผู้ก่อการร้าย ถ้าเป็นข้าราชการดีจริง ๆ เขาไม่กล้าทำแบบนี้หรอก”

“สำหรับเหตุการณ์ ๓ จังหวัดภาคใต้ขณะนี้ผมคิดว่าไม่จำเป็นต้องใช้กำลังตำรวจทหาร ถ้าให้ผมแก้ไขผมคิดว่าควรถอนกำลังล่ามปราบปรามออกไป แล้วมอบอำนาจให้ผมปกครองอย่างเต็มที่ ผมคิดว่าได้ผลมากกว่า โอกาสนี้ผมขอเสนอที่คณะว่าถ้าจะปกครองชาวบ้าน ให้สงบสุขก้าวหน้าขึ้น ควรยึดหลักการที่อย่างน้อยผู้ว่าราชการจังหวัดหรือข้าราชการท้องถิ่นก็ขอโทษเป็น อย่าถือว่าฉันเป็นนายประชาชน ตลอดจนถึงผู้ว่าราชการจังหวัดหรือข้าราชการท้องถิ่นแล้วประชาชนให้ทั่วถึง อย่าเลี้ยงลูกน้องที่เลว และอย่าไปกลัวว่าจะเสียเหลี่ยมรัฐบาล เวลาที่คนมีวิหฆงในหน้าที่ราชการเขามักจะส่งมาที่สตูล พอที่เมื่อฉีกชักก็พอกแล้วกลับออกไปใหม่ เวลาสกปรกก็กลับมามีอีกมันก็กระไรอยู่ครับ อีกอย่างหนึ่งเกี่ยวกับข้าราชการที่ผมแก้ไขสำเร็จ คือ ผมให้เด็กกิจการสโมสรข้าราชการจังหวัดสตูล ด้วยเหตุผลว่าสโมสรข้าราชการแท้จริงคือบ่อนอบายมุขตลอดจนถึงเป็นธนาคารเถื่อน ความจริงข้าราชการควรรอนเวลาไปพักผ่อนกับลูกเมีย และจบชุดคืนปลูกผักไม่ดีกว่าหรือ”

“เวลานี้เราส่งเสริมการเพาะปลูก แม้แต่คนก็เรียนก็ปลูกผักไปขายที่ตลาด ผมพูดได้เต็มปากกว่าขณะนี้ข้าวของที่สตูลถูกกว่าหลายจังหวัดในภาคใต้ โดยเฉพาะข้าวสาร ราคาเท่ากับจังหวัดสงขลา ทั้งนี้เนื่องจากกรรมการขายข้าวสารไม่เอาเบี้ยเลี้ยง พ่อค้าที่รับโคเวตัมรับรับข้าวสาร เลยไม่ต้องจ่ายค่าพาหนะ ตลอดจนเจ้าหน้าที่ที่ออกตรวจก็ไม่เบิกเงินค่าน้ำเลี้ยง เลยทำให้ข้าวสารถูกกว่าจังหวัดชายแดนอื่น ๆ โครงการต่อไปผมคิดว่าจะให้มีการเลี้ยงวัวให้มาก และมีโรงงานฆ่าสัตว์ตลอดจนถึงโรงผลิตอาหารสัตว์ พุ่ถึงการจับปลาในทะเลเวลานี้ก็น่า

เป็นห่วง เพราะเราจับปลาเล็ก ๆ เป็นจำนวนมากเพื่อขายเป็นปลาป่น ความจริงผมคิดว่าเราไม่จำเป็นต้องปลาทัวโต ๆ ทั่วทั้งไปขายนอกจังหวัด ถ้าจะส่งไปขายควรว้าแหละตรงหัวและหางออกทิ้งไว้ นอกนั้นใส่ห้องเย็นส่งออกไป ส่วนที่เหลือเอาเข้าโรงงานปลาป่นของเราไม่ตีหรือควบทำนองเดียวกัน เราไม่จำเป็นต้องไปส่งไปขายทั้งคันควรว้าแปรรูปเสียก่อน อย่างน้อยสิ่งที่เหลือคือบักไม และซีเด็ย มาทำผลิตภัณฑ์อื่นได้มากมาย”

ก่อนจบผมขอฝากถึงเรื่องการศึกษาสักนิด โดยเฉพาะการศึกษาในโรงเรียนปอเนาะ หรือโรงเรียนราชบุรีสอนศาสนาอิสลามผมคิดว่าถ้าจะให้ผลแท้จริง ทางการศึกษาควรเปิดถึงชั้นอนุปริญญา ทำนองเดียวกับการศึกษาทางพุทธศาสนา ที่มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เสร็จแล้วให้เขาศึกษาต่อถึงชั้นปริญญา ที่มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ไม่จำเป็นต้องไปเรียนถึงอียิปต์หรืออาหรับหรือควบ”



**นายอัศดุล บินสะอาด
คาโต๊ะยุติธรรม
ประธานกรรมการอิสลามจังหวัดสตูล**

“ถูกแล้วครับจังหวัดสตูลสงบเงียบกว่า ๓ จังหวัดภาคใต้ ผมคิดว่าเนื่องจากสาเหตุหลายประการ เป็นต้นว่าข้าราชการหลายคนในสตูลเป็นลูกที่ ไม่ว่าจะป็นปลัดจังหวัด นายอำเภอ ปลัดอำเภอ ทำให้ข้าราชการเหล่านั้นรู้จักแก้ปัญหาได้ถูกต้อง ความจริงผมคิดว่าหัวหน้าหน่วยราชการนั้น เป็นไทยพุทธหรือไทยมุสลิมก็ได้ ขอเพียง

ให้เข้าใจชนบทธรรมเนียมนิยมประเพณี เขาก็กับชาวบ้านได้ดี เหมือนกับผู้ว่าราชการจังหวัดสตูลคนปัจจุบันแหละครับ ที่ ชาวสตูลนับถือมาก เพราะท่านไม่ทำแบบบางคนทีเสียน แบบอิสลาม ก็คือ สวมหมวกดำหรือหมวกขาวแล้วเข้าร้าน กินกินเหล้ากินหมู ก็ใครละครับจะนับถือมันก็วันวายเป็น ธรรมทา”

“ปัญหาอีกอย่างหนึ่งคือ ความไม่รู้หลักศาสนา อย่างแท้จริง ประกอบกับกรรมการอิสลาม 3 จังหวัดภาคใต้ไม่กล้าพูดไม่กล้าทำทั้งอย่างผม ถ้าชี้แจงกันให้ต้องแท้ผมคิดว่าทุกฝ่ายก็เข้าใจกันได้ อีกประการหนึ่งผมไม่เห็นด้วยครับ จะให้ธรรมจาริกจากกรุงเทพฯ มาสอน ศาสนาให้พี่น้องอิสลามทางใต้ ผมคิดว่ากุหลาบมันเกียติกันมาก สมควรจะให้คนทางใต้แหละครับ ขึ้นไปสอนศาสนา อิสลามที่กรุงเทพฯ พุทธถึงการสนับสนุนเรื่องทำมาหากิน ของชาวภาคใต้อีกไม่เต็มที่ เช่นผมเคยทราบว่ามีผู้เสนอให้ สร้างโรงงานสับปะรดกระป๋องที่ภาคใต้ แต่คนภาคกลาง ค้านว่าทำไม่ได้ เพราะทางใต้น้ำจืดไม่พอเพียง สับปะรด ก็ผลเล็ก นี่แหละครับการไม่มองข้อเท็จจริง”

“เรื่องโจรผู้ร้ายในสตูลมีจำนวนน้อยมาก ส่วนใหญ่ กระเซ็นกระสายมาจากต่างจังหวัด มาหลบซ่อนเขตชาย แดนสตูล โดยเฉพาะแถวทุ่งหว้า ติดกับอำเภอปะเหลียน จังหวัดตรัง และนิคมกวนกาหลง ติดกับอำเภอรัตนภูมิ จังหวัดสงขลา”

“สำหรับการสอนศาสนาอิสลาม ผมคิดว่าควรนำ ศาสนาอิสลาม บรรจุลงในหลักสูตรชั้นประถม และมีมัธยม ในโรงเรียนทั่วๆ ไปด้วย จะไปหวังพึ่งโต๊ะครูบางคนก็ ยากครับ เพราะเขาไม่ได้เรียนมาอย่างจริงจัง บางคนปาก ว่าไปเมกมะมาแล้ว แต่อย่าไปเชื่อว่าเขาเรียนจบศาสนา

ชั้นสูง เพราะมีไปประกอบอาชีพขายผ้าขายของ แล้ว กลับมาวางท่าวางทางให้ชาวบ้านนับถือ ก็กระไรอยู่ครับ”

“อีกอย่างหนึ่งคนสตูลส่วนใหญ่มีงานทำ ไม่ปล่อย เวลาว่างให้ไร้ประโยชน์ ถ้าคุณไปดูชาวบ้าน 3 จังหวัด ภาคใต้ จะเห็นว่าว่างงานอยู่มาก เขามักนั่งจับกลุ่มตาม ร้านกาแฟ หรือราวสะพาน ถ้าคุณสังเกตตามบ้านเรือน จะเห็นเสาสูงๆ เป็นแถว อย่าไปนึกว่าเสาโทรทัศันะครับ ความจริงเป็นเสาขักรอกกรงนกเขา ผู้เลี้ยงนกจะเสียเวลา กับการนั่งคิดนัวให้นกฟิววันละหลายชั่วโมง แทนที่จะทำ มาหากินอย่างจริงจัง”

นายอ้อม เพชรชู หัวหน้าส่วนการศึกษาจังหวัดสตูล

“การศึกษาจังหวัดสตูล ผมมีความเห็นว่าได้ผล ก้าวหน้าตามสมควร เวลานี้เรามีโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดจำนวน 141 โรงเรียน และครู 342 คน พุทธิถึงความเด่นในการจัดการศึกษาที่นี่หรือครับ ผมคิดว่า พอดีที่จะอวดได้ก็คือ การเกณฑ์เด็กเข้าเรียนปรากฏว่าได้ผล 100 เปอร์เซ็นต์ เด็กจบ ป. 4 เรียนต่อ ป. 5 ประมาณ 51 เปอร์เซ็นต์ และที่น่าสนใจอีกอย่างหนึ่งคือ นักเรียน ชั้นประถมจังหวัดสตูล สามารถสอบได้คะแนนสูงกว่า 3 จังหวัดภาคใต้ และได้รับรางวัลพระราชทานติด ๆ กันมา หลายปีแล้ว คุณเหมือนบั้นนักเรียนโรงเรียนบ้านบ่ เขวง อำเภอละงู ได้รับรางวัลพระราชทาน”

“ผลดีทางการศึกษาอีกอย่างหนึ่งคือครูประจำบาล



นายนิ่ม เพชรชู

ไม่มีชีวิตที่ ไม่ต้องหวาดกลัวโจรผู้ร้ายเหมือน 3 จังหวัดภาคใต้ เรื่องการศึกษาของครูก็มีการไปเรียนภาคบ้าย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จังหวัดสงขลา ก็ช่วยให้ครูก้าวหน้าทางวุฒิได้ก็ครบ”



**โต๊ะครูอัยยมอรต เส้นสมมารล
สมาชิกสภาจังหวัดสตูล
ครูใหญ่ ร.ร. อาระบียะห์ อัดคินียะห์
อ. เมือง จ. สตูล**

“ถ้าเรามองเผินๆ จะเห็นว่าสตูลสงบ มันก็สงบ เพราะคนบางคนแหละครับ ถ้าคนบางคนล้มลงก็ไม่แน่นะ เหมือนกันว่าจะสงบได้ตลอดหรือเปล่าอย่างไรก็ตาม ผมก็เชื่อมั่นว่าระหว่างชาวบ้าน กับข้าราชการที่นี้ต่างมีความเข้าใจกันถึง 80 เปอร์เซ็นต์ ข้าราชการผู้ใหญ่หลายคน

ล้วนเป็นคนสุจริต สามารถทำงานด้วยความตั้งใจ”

“พูดถึงป้อนะหรือครับ ถึงแม้จะปรับปรุงเป็นโรงเรียนราษฎร์สอนศาสนาอิสลามแล้วก็ยังมีปัญหา เพราะเวลานี้เรามีกฎว่า โรงเรียนใดมีนักเรียนจำนวนไม่ถึง 50 คน ทางกรมจะไม่ช่วยเหลือเรื่องการเงิน และมีข่าวว่าจะถูกยุบ ทำให้โรงเรียนเล็กๆ ดังกล่าวคงไม่พอใจ ผมหวังว่าทางการควรเรียกโต๊ะครูประชุม ซึ่งแจ้งเรื่องการจดทะเบียนและเงินอุดหนุนให้เข้าใจกัน อีกอย่างหนึ่งผมเห็นว่า ทางกรมน่าจะสร้างโรงเรียนราษฎร์สอนศาสนาอิสลามขนาดใหญ่ในจังหวัดเพียงโรงเรียนเดียว แล้วให้ครูทั้งหมดมาทดสอบ ใครอายุ 60 ปีก็ปลดเกษียณ เสรีแล้วเอาครูที่ได้มาควรวานเข้าสอนต่อไป น่าจะให้ผลดีกว่าเดิมแน่ ปัจจุบันผมเดินทางไปอบรมนักเรียนโรงเรียนประชาบาล และหน่วยงานหลายแห่งแม้กระทั่งนักโทษในคุก ซึ่งแจ้งให้นักเรียนและชาวบ้านเข้าใจหลักศาสนา การเผยแพร่ธรรมะแบบธรรมจาริกนั้นผมมักเดินทางคู่กับมหาเชาวลิต ซึ่งเขาไปอบรมศาสนาพุทธ เราพยายามให้ศาสนาทั้งสองเข้ากันได้ ได้สนิท ศาสนิกชนทั้ง 2 ฝ่าย จะเข้าใจกันต้องแท้เสียที่ ผมคิดว่า 3 จังหวัดภาคใต้ ควรมีการปฏิบัติเช่นผมบ้าง อาจจะลดหย่อนความวุ่นวายได้แน่นอน”

“ซัยคิกเห็นเกี่ยวกับคณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัด ผมมีความเห็นว่าคณะกรรมการนี้มีความสำคัญที่จะช่วยแก้ปัญหาได้มาก เท่าที่ผ่านมากคณะกรรมการดำรงตำแหน่งไม่จำกัดเวลา บางคนเป็นมาตั้งแต่สมัยจอมพล ป. พิบูลสงคราม ขณะนี้ก็ยังเป็นอยู่ ถ้าความรู้ดีก็ไป ถ้าไม่เอาไหนแม่แต่เด็กก็ไม่ควรทำ ผมคิดว่าเราควรปรับปรุงให้คณะกรรมการดำรงตำแหน่งสมัยละ 4-5 ปี จะได้ช่วยกัน ผลัดเปลี่ยนกันทำงานได้เต็มที่ ด้านการปกครอง

ก็เหมือนกันครับ บางตำบลกำนัน หรือผู้ใหญ่บ้าน ตำรวจ
ตำแหน่งตั้งแต่หนุ่มจนแก่ เพราะบารมีและอิทธิพลหา
ความเจริญไม่ได้เลย”

“ประการสุดท้าย ผมเห็นว่าชาวสตูลส่วนมากไม่
เชื่อคนง่าย จะคิดอะไร จะทำอะไร มักไตร่ตรองเสียก่อน
จึงหลุดลงกันได้ยาก ซ่อนกระมังสตูลจึงไม่วุ่นวายครับ”



นายสงัด สว่างบ้านโลก

ศึกษานิเทศก์กรมสามัญศึกษา จ. สตูล

“ที่ว่าสตูลมีปัญหาใจผู้ร้ายน้อย ประการแรกผม
เห็นว่าเกี่ยวกับเรารู้จักแยกศาสนาออกจากขนบธรรมเนียม
ประเพณี ผมเองก็คนไทยมุสลิม มีความเชื่อมั่นว่าถ้าเรา
แยกทั้งสองสิ่งนี้ออกจากกันไม่ได้ ย่อมให้เกิดความไขว้เขว
เช่นบอกว่าไทยมุสลิมไหว้ครุจะบฏ ความจริงแล้วถ้าเรา
ปฏิบัติตามธรรมเนียมประเพณีจะไม่ขัดกับศาสนาเลย อีก
ประการหนึ่ง ระหว่างศาสนาและเชื้อชาติก็อย่าเอามาเกี่ยว
ข้องกัน มิฉะนั้นจะทำให้ยุ่งเหยิง หากเราเข้าใจว่าทุกคน
ต่างมีเชื้อชาติเป็นไทย อยู่บนผืนแผ่นดินไทย มีสิทธิจะ
นับถืออะไรก็ได้ ถ้วนถ้วนว่าทุกคนเป็นเพื่อนร่วมชาติกัน
แล้วจะไปคิดแยกเชื้อชาติให้เสียเวลาทำไมกัน คนที่คิด
ร้ายอย่างนี้ ผมก็ถือว่าเป็นคนหัวโบราณเพียงคนสองคนเท่า
นั้น”

“อีกอย่างหนึ่งที่สตูลก้าวหน้า คือ การคมนาคม
เรามีถนนไปถึงจังหวัดตรัง อีกสายหนึ่งไปสงขลา และ

พัทลุง ทางข้ามทะเลก็ออกมหาสมุทรอินเดีย ช่วยให้การ
ติดต่อตลอดจนถึงการขนถ่ายสินค้าสะดวกเร็วยิ่งขึ้น”

“ประการสุดท้ายผมเห็นว่าข้าราชการกับชาวบ้าน
เข้าใจกันดี ข้าราชการที่เบ่ง ๆ มีน้อยมาก อีกประการ
หนึ่งชาวบ้านใช้ภาษาไทยเป็นส่วนมาก เป็นการช่วยให้
ชาวบ้านกับข้าราชการมีความสัมพันธ์กันสนิท”



นายถาวร เอกทัต

ผู้ช่วยครูใหญ่ ร.ร. ตลาดพิมาน

อ. เมือง จ. สตูล

“โรงเรียนตลาดพิมาน สังกัดกรมสามัญศึกษา
สอนตั้งแต่ ป. 1 — ป. 7 จำนวนนักเรียน 935 คน ไม่
ช่วยงานที่แผนศึกษาริการอีก 5 คน และศึกษาต่ออีก 1 คน
ปัญหาสำคัญขณะนี้ คือ เราขาดอัตรากำลังของครู ตลอดจน
จนถึงขาดครูที่สันทัดในบางวิชา เช่นครูบรรณรักษ์ ครู
พยาบาล ครูหัดศึกษา พุดถึงกาเรียนของนักเรียนที่
ได้ผลดีครับ เคยได้รางวัลพระราชทานถึง 2-3 ครั้ง นับ
ว่าเป็นสิ่งที่โรงเรียนภูมิใจมาก”

“ที่ว่าทำไมสตูลไม่วุ่นวายหรือครับ ผมเห็นว่า
ความเข้าใจในเรื่องภาษาเป็นส่วนประกอบที่สำคัญ และ
อีกประการหนึ่ง คือ สตูลใกล้ชิดกับจังหวัดสงขลา ซึ่ง
จังหวัดก้าวหน้าในการศึกษา ไปมาหาสู่กันสะดวกทำให้
ชาวบ้านเห็นตัวอย่าง ย่อมสนับสนุนให้ลูกหลานของตน
ได้เรียนหนังสือกันแพร่หลาย”

นายสมเกียรติ ไชยกุล
เจ้าของร้านประมวลสาส์นสตูล

“จังหวัดสตูลติดต่อกับมาเลเซียทางด้านมหาสมุทรอินเดีย ถึงแม้บรรพบุรุษของคนที่นี่ส่วนมากเป็นไทยมุสลิม พูดภาษาไทยไม่ได้ แต่เวลานี้สืบทอดมาถึงชั้นลูกหลานที่พูดภาษามลายูไม่ได้เสียแล้ว เขาใช้ภาษาไทยติดต่อกัน — ทำให้สะดวกสบายเป็นผลให้การศึกษาก้าวหน้า นักเรียนได้เรียนชั้นสูง โรงเรียนก็มีกระจายไปทั่วหมู่บ้าน พูดถึงจิตใจของคนที่นี่หรือครับ ผมเห็นว่าส่วนใหญ่รักความสงบ มีเหตุผล ยากแก่การที่ใครจะมาข่มขู่ได้ง่าย ๆ ทุกคนไม่มีการแบ่งชั้นวรรณะ ต่างยิ้มแย้มแจ่มใสต่อกัน แม้กระทั่งจะต่างศาสนา แต่เราทำบุญร่วมกัน เราเห็นว่าทุกศาสนามุ่งให้คนทำความดีทั้งนั้น”

“การคมนาคมที่เกือบดีครับ เรามีถนนหนทางติดต่อกับจังหวัดใกล้เคียงได้สบาย แม้จะไปจะไปมาเลเซียก็สะดวก พูดถึงทรัพยากรธรรมชาติที่นี่ก็อุดมสมบูรณ์ทั้งในน้ำและบนบก ทุกคนต่างมีงานทำ ไม่มีการชิงดีชิงเด่นหรือปล่อยเวลาว่างให้หมดไปอย่างเลื่อนลอย อีกอย่างหนึ่งสินค้าที่นี้ถูกกว่า 3 จังหวัดภาคใต้ ถ้าครองชีพจึงไม่บีบรัดชาวบ้านจนเกินไป เศรษฐกิจจึงไม่คลอนแคลน”

“ข้าราชการกับประชาชนก็ไม่มีช่องว่าง ข้าราชการให้ความเป็นธรรมดีครับ พวกผมจึงสบายใจ และที่น่าสังเกตอย่างหนึ่งว่า ข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ส่วนมากเป็นไทยมุสลิม ทุกคนเอาใจใส่ต่อหน้าที่ตนมาก เรื่องโจรผู้ร้ายหรือครับ ถ้ามีบ้างก็มีพวกลักเล็กขโมยน้อย ที่เป็นพวกชาวสตูลจริง ๆ คิดแล้ว 20 เปอร์เซ็นต์ ส่วนที่เหลือเป็นชาวต่างจังหวัดครับ” □

จำนวนเนื้อที่และประชากร (2516)

จังหวัด	เนื้อที่	ประชากร	คน/กม.
สตูล	2,869	125,501	47
ปัตตานี	2,013	387,842	192
ยะลา	4,716	218,548	46
นราธิวาส	4,228	371,930	87

ประชากรจำแนกตามเพศ

จังหวัด	จำนวน			อัตราเพิ่มของประชากรโดยเฉลี่ยต่อปี
	รวม	ชาย	หญิง	
สตูล	125,501	65,003	60,498	6.51
ปัตตานี	387,842	192,729	195,114	1.59
ยะลา	218,548	113,843	104,703	2.92
นราธิวาส	371,930	188,815	183,115	2.06